

De samlede udgifter anslås herefter til:	mill. kr.
Merudgift ved udflytning af skuespil	2,4
Reduktion i besparelse af sceneteknik	0,5
Transport, lønudgifter alene	0,3
Merudgifter i alt	<u>3,2 pr. år</u>

Hertil kommer udgiften til anskaffelse af transportmateriel, anslået til 500.000 kr.

Spørgsmål 36:

Udvalget ønsker en uddybning af svar på spørgsmål 11. Udvalget ønsker herunder en definition på en § 2-virksomhed med angivelse af eventuelle fordele ved en sådan.

Svar:

Grundlaget for at tillægge statsvirksomheder en særlig stilling i bevillingsretlig henseende er virksomhedernes forretningsmæssige præg. Spørgsmålet om, hvilke styrelser der skal optages på statsvirksomhedsparagraffen – § 2 – er senest blevet overvejet af udvalget vedrørende statens budget og regnskab i 1955. Udvalget fremhævede bl. a., at bevillingsmyndighedernes interesse i en selvstændig opstilling af statens forretningsmæssige virksomheder består i, at man ved gennemførelsen af omkostningsprincippet på regnskabet mere overskueligt kan bedømme virksomhedens forsvarlige drift. Af den af statsrevisorerne netop offentliggjorte publikation: »Statsvirksomhedernes bevillingsretlige stilling« fremgår, at der ikke eksisterer en definition af § 2-virksomheder.

For statsvirksomheder gælder for driftsbevillinger den såkaldte frigørelsesklausul. Dette betyder, at standardkontospecifikationen og anmærkningerne dertil på finansloven er af orienterende art og ikke binder med hensyn til anvendelsen af de opførte beløb. Statsvirksomheder kan således uden begrænsning overføre besparelser mellem lønkonti og konti vedrørende driftsudgifter i øvrigt.

Endvidere kan statsvirksomheder overskrive standardkonto 07. Tjenesterejser og befordring uden forelæggelse for budgetdepartementet. Tilsvarende gælder, at statsvirksomheder ikke er begrænset i dispositionsadgangen på visse andre standardkonti. Endelig kan statsvirksomheder frit indgå aftaler om lejemaal vedrørende fast ejendom uanset omfanget af det lejede samt de aftalte lejevilkår.

Frigørelsesklausulen giver ikke på andre områder statsvirksomheder en udvidet dispo-

sitionsadgang. Klausulen giver således ikke adgang til at udvide rammebevillingen for driftsudgifter i det tilfælde, at man får merindtægter.

Frigørelsesklausulen indebærer heller ikke en undtagelse fra bruttoprincippet. Samtlige udgifter og indtægter skal således posteres på regnskabet, hvilket indebærer, at de samlede udgifter i forbindelse med en aktivitet skal holdes inden for de fastsatte budgetteringsrammer, selv om udgifterne helt eller delvis modsvares af indtægter.

Statsvirksomheder kan (ligesom statsinstitutioner og med de samme undtagelser) kun ansætte personale inden for det for hver stillingsbetegnelse godkendte antal stillinger (personaleloftet). Man er også bundet til at aflønne det ansatte personale med den aflønning, der er gældende for den pågældende stilling i henhold til aftale, overenskomst, regulativ eller lignende.

For så vidt angår bevillingen »Indtægter«, er der ikke fastsat særlige regler for statsvirksomheder.

Det kgl. Teater har med hjemmel i anmærkningerne i finansloven praktisk taget den samme dispositionsfrihed, der gælder for statsvirksomheder. Teatret har herudover opnået en dispositionsfrihed, der går videre end statsvirksomhedernes. Hertil kan føjes, at en omdannelse af Det kgl. Teater til en statsvirksomhed, som det fremgår af det ovenfor anførte, ikke vil medføre den af teatret ønskede dispositionsfrihed, for så vidt angår aflønning og stillingsbetegnelserne på finansloven.

Anmærkningerne til finanslovens § 21.05.01. Det kgl. Teater og Kapel indeholder en adgang til med kulturministerens godkendelse at kunne overføre besparede beløb fra én konto til en anden inden for finansåret. Det eneste punkt, hvor teatret reelt har en dispositionsfrihed, der er mindre end den, der følger af frigørelsesklausulen for statsvirksomheder, vedrører retten til at indgå lejemaal, hvor statsvirksomheder er frit stillet,